

nit celea mai multe voturi, îl va declara de membru ales al sinodului protopresbiteral; ear decumva doi sau mai mulți ar avea în asemenea număr voturile cele mai multe, va face, ca între aceia să decidă soarta; în fine despre rezultatul unui astfel de scrutin pentru fiște-care cerc va lua protocol separat subscris prin toți cei de față, și astfel de protocol va avea valoare de credențional pentru cel ales. Se înțelege de sine: că scrutinarea cumulativă pentru mai multe cercuri într'un singur protocol nu poate avea loc.

X. După ce alegerea membrilor sinodului protopresbiteral va fi pusă pretutindenea în lucrare, — oficiul protopresbiteral va emite un cerculariu către clerul și poporul din protopresbiteratul respectiv, prin care va convoca la un loc acomodat sinodul protopresbiteral. Convocarea aceasta trebuie să premerge cel puțin cu 14 zile, și în convocare trebuie să se espună obiectele de pertractare, între cari afară de agendele ordinare, ca obiect principal e de a se anumi noua constituire a sinodului, comitetului și epitropiei protopresbiterale pe un period nou de 3 ani, eventualminte și a scaunului protopresbiteral.

Astfel de cerculariu convocătoriu e de a se speda timpuriu și la singuraticii membri preoțești și mirenii aleși pentru sinodul protopresbiteral, mai ales dacă ar putea avea loc îngrigirea, că dășii nu vor fi pe altă cale înștiințați despre terminul sinodului și despre aceea ca sunt aleși de membri sinodali.

XI. Adunându-se membrii sinodului protopresbiteral, se va face mai întâiu verificarea lor; apoi constituindu-se sinodul pe 3 ani sub președința protopresbiterului respective administratorului protopresbiteral, cu un notariu pentru agendele scripturistice, se va apuca numai decât între celelalte agende ordinare de alegerea comitetului și a epitropiei protopresbiterale, ambele pe un period de trei ani; totodată va prevedea eventualminte și cele prescise pentru un comitet central în trebile scolare comune cu alt, sau cu alte protopresbiterate.

XII. Scaunele protopresbiterale de până acum, ca foruri judecătorești de I. instanță, rămân și mai departe în funcțiune și numai locurile vacante se vor îndeplini prin alegere în sinodul protopresbiteral; ear astfel de alegeri se vor subșterne consistoriului archidieceșan pentru îndeplinirea formelor canonice.

XIII. La toate alegerile atinse mai sus e de însemnat: că membrii, cari până acum au fost aleși în vreuna din respectivele corporațiuni pot fi aleși de nou, dacă au calificarea prescisa în statutul organic §§. 6, 18, 25, 26, 40, 41, 57.

XIV. Pentru cazul de vre-o întârziare în publicarea și efectuarea cerculariului present, oficiile parochiale și cele protopresbiterale sunt autorizate a convoca de astădată în mod excepțional sinoadele parochiale și protopresbiterale și preste termenele în §§. 12 și 45 din statutul organic.

XV. Instrucțiunile cumprinse în acest cerculariu sunt destinate a face ușorătate oficiilor subalterne întru aplicarea și executarea statutului organic al provinciei noastre metropolitane; se recere însă din capul locului: ca fiecare oficiu parochial să aibă la mână și să cunoască de deplin acest statutul organic de aceea se îndatorează oficiile parochiale, ca dacă încă nu ar avea edițiunea mai nouă și corectă a statutului organic, să și-o procure neamănat, ear oficiile protopresbiterale sânt pofite a controla pre oficiile subalterne parochiale și în cea ce privește aceasta specială datorită.

XVI. Oficiile protopresbiterale vor comunica fără întârziere acest cerculariu fiște-cărui oficiu parochial, și vor controla în modul, care-l vor afla mai corăspunătoriu, corectitatea procedurii sinoadelor parochiale la reconstituirea organismului parochial, recomandându-se în deosebi protopresbiterilor și administratorilor protopresbiterali: a conduce ei în persoană sinoadele de reconstituire în acelea comune bisericăști, în cari din ori-ce cauză nu află destulă garanță pentru o procedură corectă la actul reconstituirei; în fine oficiile protopresbiterale vor așterne raport la consistoriul archidieceșan despre îndeplinirea reconstituirilor normale mai sus, așternând totodată cel mult până la finea lui Februaru 1885:

a) consemnarea membrilor comitetelor și epitropiilor parochiale din toate comunele tractului protopresbiterale.

b) consemnarea membrilor sinodului, comitetului și epitropiei protopresbiterale;

c) consemnarea membrilor scaunului protopresbiteral, în carea se fie evident datul alegerii pentru fie-care din ei.

Din ședința plenară a consistoriului archidieceșan, ținută în Sibiu, la 3 Decembre, 1884.

Miron Romanul m. p.,
archiepiscop

Sibiu, 28 Decembre.

Suntem la sfârșitul anului și voim să ne dăm seamă despre lucrarea noastră în decurs de un an de zile. Aceasta o facem spre a fi în curat cu noi înșine, și spre a ne răfni și față cu cetitorii nostri.

Situațiunea în patria noastră este de tot încurcată. Această încurcare aduce cu sine că nu putem aștepta rode bogate nici pentru noi, nici pentru cărmuitorii nostri.

Așa s'a întâmplat în anul trecut.

Se urmărește cu multă și mare sfortare un lucru care după socoteala omenească în o sută de ani abia se va putea ajunge, și aceasta încă în cazul cel mai bun. Se urmărește un oare ce închipuit, dela care se condiționează bunăstarea și întărirea acestui stat. Acest oare ce este unificarea limbicică în statul nostru, amalgamarea tuturor elementelor de aici și scoaterea la iveală a unui element omogen, care în prima linie se va manifesta prin unitatea în limbă.

Este vorba de maghiarisare.

Anul trecut a fost destinat de soarte să vadă luând forme mai concrete încercarea cu maghiarisarea. În capitala Ungariei s'a constituit o reuniune chemată a promova sântul scop: maghiarisarea. În sărbătorile crăciunului în centru românilor celor mai reșuți, — când e vorba de rezoluție — în Cluș s'au constituit oamenii în o asemenea reuniune. Chemarea ei este maghiarisarea în Ardeal și încă maghiarisare cât se poate mai îngrabă, căci Ardealul este mai amenințat.

De sus și de jos maghiarisarea este pusă în lucrare, și anul trecut de bună seamă va fi înregistrat între cei mai bogăți ani ai încercărilor zadarnice, încercări puse în mișcare de o seamă de oameni, pre cari experiența vieții îi înregistrează între cei atinși la sistemul celebrar.

Cu astfel de încercări ne-a binecuvântat anul trecut pre noi pacinicii cetățeni ai Ungariei, și nu se va mira lumea, dacă vom spune că încercările nu ne-au adus nici un folos.

În fața acestora românii și-au păstrat firea lor sănătoasă și și-au continuat activitatea spre binele patriei, și al lor propriu.

Conduși de cea mai curată intențiune și cu inima în dinți mai mulți corifei ai națiunii noastre au înființat un diariu în capitala Ungariei și cu mare moderațiune, care de multe-ori trecea în abnegațiune formală, au încercat a delătura abisul dintre noi și curentul șovinistic de astăzi, și a prepara terenul pentru o conțelgere frățească. La 3/15 Martie acesti bărbați au convocat o conferență la Budapesta și și-au statorit programa lor națională.

În cadrul programei lor bărbații acestia lucră neobosit și sunt decisi a și continua lucrarea pe calea apucată, care în ori ce eventualitate numai foloase aduce națiunii române.

Față cu activistii, majoritatea românilor persistă a rămânea în passivitatea decretată dela introducerea dualismului incoace. În primele zile ale lui Juniu anul trecut s'a ținut o conferență aici la Sibiu, și s'a decis a mai persista încă în passivitate pentru periodul dietal actual.

La timpul seu am vorbit detaiat asupra programelor diferitelor partide românești. Am spus că noi suntem după cum am fost în decurs de 33 de ani, suntem pentru activitate, și credința noastră este că între condițiunile date numai o înțelepciune bine empenită ne poate salva.

Cătră anul și același scop românii aleargă pre două căi. Dureros este ca animositățile au sedus pre unii a crede că tot cine nu este cu ei, este contra națiunii române, și odată alunecați oamenii pe această clină periculoasă s'au amărit foarte, și și-au aruncat reciproc invective, cari n'au folosit nici în dreapta nici în stângă.

Este ușor de explicat că între asemenea împregiurări chemarea presei române nu a fost tocmai ușoară. Uniți am combătut nebunaticile încercări de maghiarisare, căci nu este suflare românească, care se nu se revoalte vădend impertinența cu care se monopolizează patriotismul și simțemintele cele mai nobile de loialitate și supunere față cu legile patriei, și se încarcă în corfă roșie a cunoașterii limbei ungurești.

Pre cât ne sta de frumos uniți în combaterea atentatului îndreptat contra existenței noastre naționale, pre atât era de dureros a vedea sfâșierea între noi pentru credințele noastre politice. Și cu desgust înregistrăm că în anul trecut oameni noi, cu credințe politice adoptate din speculă „pro nunc,” au introdus ce-va nou, ne mai pomenit în presa noastră, escomunicarea pe hârtie din sinul națiunii a tuturor cari nu țin la principiul: lucrez unde sum mai bine plătit, și voi fi totdeauna cu mulțimea.

Pusă odată lupta pe acest teren alunecos, spiritele s'au amărit și am trecut prin o lungă serie

de desgust până a trebuit să venim la convirgerea, că va trebui să se dedeie publicul nostru și cu astfel de scene dureroase, căci el este răbdătoriu, și condus de credința, că ce era să se întâmple, s'a întâmplat.

Vom continua pe calea de până acuma tari în credința, că precum suntem una în combaterea pornirilor îndreptate contra existenței noastre naționale, tot una vom fi și în tractarea cestiunilor agitate între noi, și atunci din puternici ce suntem față cu pericolul din afară, și mai puternici vom fi.

Așa să ne ajute Dumnezeu!

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Agnita, în Decembre 1884.

Precum au întrecut Saul pre poporul Evreilor cu mărimea corpului; așa se întreacă preotul pre ceilalți cu vîrteala sufletului; și precăt este de mare deosebirea între făpturi lipsite de rațiune, și între oameni raționali, atât se fie de mare și deosebirea între pastoriu și turmă (Serier. s. Ioan Christostom despre preoția).

Nu e lucru ușor a fi cineva păstoriu adevărat turmei cuvântătoare; căci precând păstoriu turmei necuvântătoare este răspunătoriu numai înaintea oamenilor pentru ori-ce pagubă din turma sa, și aceea o poate plăti cel mult cu bani; pre atunci păstoriu turmei cuvântătoare, preotul este răspunătoriu înaintea lui Ddeu pentru ori ce pierdere din turma sa — la ziua judecării. Cu adevărat mare responsabilitate! Aceasta sarcină grea a preoției cunoșcându-o marele învățătoriu de a toată lumea Ioan Christostom deși el se numeră între celebritățile secl. al IV. creștinesc, la indemnul amicilor sei de a se preoți se apăra cu cuvintele de mai sus.

În scrierile s. Ap. Pavel de asemenea sunt enumerate însușirile preotului, din cari trebuie să conchidem că preotul trebuie să fie de un caracter firm moral, să poșeadă un capital de științe și conștințe teologice și să privegheze cu ochiu neadormit asupra turmei sale.

Precând se pretind acestea dela ori care preot fie el într'o parochie cât de mică, cu atât putem și suntem în drept a pretinde dela un protopresbiter, care este șeful unui tract protopopesc, el trebuie să fie acela dela care preoțimea să poată lua însași sfaturi și povețe bune în casuri de dubietate, el trebuie să premerge atât preoțimei cât și poporului din tractul seu cu exemple bune ca e să fie în stare a zidi pre toți.

Durere însă! rêvna după domnie sau prefăcut la mulți în pasiune, și fără ca să se esameneze pre sine cu oare-care scrupuli că oare poșed acel capital de cunoștințe, poftesc orbește să domnească preste alții, să fie îngâmfați, să și adune averi, să și fericască familiile; apoi prăpădească-se toată lumea numai ei să fie mulțumiți.

Acestea premiându-le cu scop de a abate pre un moment pre cei care i privesc cele ce voiu scrie, dela visurile lor deșerte, la cugetări serioase, voiu descrie unele întâmplări mai recente din protopopiatul nostru al Agnitei:

Cu ajutoriul lui Ddeu și părințesca purtare de grijă a Eselenției Sale Înalt Prea Sântitului nostru Arch. și Metropolit și a Prea Ven. Consistoriului archidieceșan, s'au pus la cale și întregirea tractului nostru protopopesc cu protopresbiter definitiv. Aceasta la mulți prea plăcută știre s'au adus la cunoștința preoțimei și poporului tractual prin un cerculariu protopopesc, conchiemându-se preoțimea pre ziua de 1 Novembre în opidul Agnita pentru alegerea membrilor receruți în număr de 8 pentru sinodul înmulțit; eară sinoadele parochiale s'au publicat pre ziua de 4 Novembre ziua s. Archangheli să fie pentru scrutiul mirenii aleși în cercurile electorali.

Acestei convocări au corăspuns mai întâiu preoțimea presentându-se la ziua fipsată în număr de 2/3 în sala destinată a otelului Agnita. Parintele administrator protopopesc ca președintele conducătoriu al preoțimei încă au fost de timpuriu sosit, și se aștepta numai cuvântul de deschidere acomodat scopului întrunirii.

În locul acestuia însă s'au cetit din partea domniei sale o biografie completă a dănsului, scrisă cu timp acasă cam pre vre-o 5 coale de hârtie. Biografia s'au început dela anul chirotoniei sale de preot, și aceasta carta magna conținea în estras cam următoarele:

Actualului administrator protopopesc sau incredințat tractul Noerichului spre administrare ca de 30 de ani, după 5 ani de administrație s'au lipsit de el prin răposatul în Domnul arch. și metropolit Andreiu pentru o vină nu prea mare a sa. După ce cu multă paciință în alți 5 ani au dat probe de vrednicie, s'au reactivat eară în postul preavut com-

binat cu protopopiatul Cincului mare, cari apoi le au condus până în ziua de astăzi precum știe preoțimea spre mulțămirea tuturor.

Acum în periodul al II-lea de administrație s'au ridicat asupra capului său o mulțime de inimi, l'au incurcat într'un proces civil care s'au estins până la curia r. din B.-Pesta din care însă au eșit învingătorii. Tot inimici a dânsului iviți mai târziu au lucrat ca alegerea dânsului de protopresbiter săvârșită în anii 1870 și 1875 nu s'au aprobat din partea Prea Ven. Consistoriu.

Știind acum aceea că se apropie alegerea de protopresbiter în acest tract au publicat o corespondență reuțicioasă în Nr. 38 al „Tel. Român“ din a. c. vrând prin aceea a-i strica tot venitoriul în acest tract; apoi cetind corespondența din cuvânt în cuvânt au provocat preoțimea prin unele înțrebări asupra punctelor esențiale ca să se dechieie asupra ei dacă consimte cu ea sau nu? dechieie să aleagă o comisiune din sinul ei care să combată numita corespondență silind pre redacțiunea „Tel. Rom.“ a publica un răspuns ce-l vor trimite cu atât mai vârtos că răspunsurile particularilor adreseate redacțiunii la timpul seu n'au voit ale publica.

Punând acum fie-care mâna pe inimă și judecând drept oare n'ar merita domnia sa care au condus acest tract protopopesc cu atâta înțelepciune, ca să aibă și niște bătrânețe mângăiate? să rămână deci tot dânsul și protopop definitiv, fiind deja ales de două ori mai înainte. S'au doară nu s'au îngrijit dânsul și despre un următoriu al d-sale, care are pregătirea pentru un fitoriu protopop? (înțelegând pre puterile lui p. N. Moldovan din Vêrd) și care ar putea să-i urmeze fără să fim siliți a alege persoane streine.

În sfârșit roagă preoțimea a se abate dela Ord. Escelenției Sale a nu alege membri pentru sinodul electoral, a sista și sinoadele parohiale, și a face o reprezentațiune către Escelenția Sa și Prea Ven. Consistoriu spre a se întări alegerea din 1875. Spre scopul consultării să se suspende ședința pe $\frac{1}{4}$ de oară și apoi constituindu-se sub un președinte ad hoc să se pronunțe asupra sustinerii sultate de dânsul. Sau apoi dacă aceasta n'ar conveni preoțimei, atunci o conjură ca să stăruiască din toate puterile, ca în sinoadele parohiale să se aleagă numai indiviți din tract cu cari ne putem înțelege, că știm cu toții câte neplăceri și incurcături ne-au cauzat streinii în sinoadele protopopești trecute.

Poate-se oare cineva mai bine recomandă pre sine și pre următoriu seu de fitoriu protopresbiter în acest tract ca domnul administrator al nostru protopopesc? cari singuri se cred providențiali meniți spre a fi domni ai acestui popor blând, și fără a reasuma cele pronunțate în carta magna, ori-cine poate cunoaște pasiunile fără păreche ale dânsilor.

Ședința se deschide după intervalul de $\frac{1}{4}$ de oară și preoțimea se constituie de nou alegânduși un președinte ad hoc, vin pre tapet două propuneri: una a părintelui N. Moldovan, ca să nu se aleagă membri pentru sinodul electoral și să se sisteze sinoadele parohiale și să se facă reprezentațiunea; altă propunere a unui dinte preoți: ca să se facă alegerea fiind că suntem deja adunați, dar să se facă și reprezentațiunea. În urmă părintele Moldovan își retrage propunerea, și conform propunerii a doua s'a purces aproape către seară la alegerea membrilor dintre preoți pentru sinodul electoral. Oamenii gescheftului însă știu să tragă foloase din ori-cum împrejurare, și deocare au căștigat timp pentru de a-și informa oamenii lor pentru alegere, unul dintre preoți au mers așa departe cu obrăznicia, încât au sters de pre ședula unui încredut al seu numele părintelui Iacob Bologa din Marpod, scriind al unui încredut al lor. Resultatul scrutiniului au probat de ajuns că ei au folosit timpul pre cari alții l'au pierdut desbătând asupra unei chestiuni seci aduse poate cu intențiune de a profita de timp.

Așa merg de departe acesti oameni închipuiți încât se țin aproape infalibili, nu vor să audă sau respecteze convingerile altora cari diferesc de ale lor, și vor a estermine pre toți cari ar îndrăzni a li se opune. Au și ajuns prin caritiri încât au pus pre toți la spate al lor pre cari îi cred contrari în convingeri, și numai acela se bucură de vre-un favor care le aproabă tot.

Toată lumea știe că suntem bătuiți de Dumnezeu și de toți sfinții. Preste slăbănogie în timpurile din urmă s'au mai ivit și nepotismul.

După cum stau lucrurile ofiului de protopresbiter se desbracă de toate atribuțiile sale, și se degradează dela înscă de venit.

Departa am ajuns cu sfințenia bisericeii.

Ar fi timpul suprem de a se pune odată capăt acestei stări de lucruri nefericite din tractul acesta binecuvântat de Ddau prin buna stare materială a poporului, condamnă și ținut în întunec de conducătoriu lui 30 de ani.

Cugete bine cei chemați la urna alegerii fitoriului protopresbiter al acestui tract, ca să nu și atragă blestemul generațiunii viitoare, și că o greșală mică săvârșită cu nepregutare într'un moment, nu se poate repara cu un secol viitoriu, și să se ferească Ddau de a se putea aplica la noi maximele scripturii: „perireă ta din tine israile“ *videant consules.*

Revoluția lui Horia.

Am fost anunțat și noi la timpul seu lucrarea cea mai proaspătă a domnului Nicolau Densusianu, „Revoluția lui Horia.“

Cartea aceasta a fost confiscată la gara din Predeal și nu i-a fost permisă intrarea la noi. Contra acestuia atentat științei în general domnul Densusianu a protestat la guvernul nostru.

În urma acestui protest dl Densusianu a primit în zilele aceste următoarea scrisoare dela Legațiunea austro-ungară din București:

Legațiunea imp. și reg. a Austro Ungariei în București.

București 3 Ianuarie 1885.

Domnule!

Me grăbesc a ve informa, că după ce s'a examinat opera D-Voastră „Revoluțiunea lui Horia în Transilvania și Ungaria,“ interdicițiunea de care a fost lovită importarea acestei opere în Ungaria s'a ridicat.

Primiți, Domnule asigurarea perfecte mele considerațiuni. Br. Mayr.

Înregistrăm cu plăcere noua față în care a intrat această afacere și ne pare bine că s'a deschis din nou granița pentru opurile istorice din România.

Concertul Reuniunii române de cântări din Sibiu.

Am anunțat în numărul trecut rezultatul concertului arangiat de reuniunea română de cântări din Sibiu la 22 a lunei curente în sala dela Musikverein.

Nu va fi de prisos să amintim la acest loc că reuniunea română de cântări din Sibiu începe a atrage tot mai mult asupra ei atențiunea concetățenilor nostri, și nu fără cuvânt. Musica este universală și oameni iubitori de cultură se bucură de de progresul fiecăruia dintre concetățeni acestui stat.

Cu durere am vădit că din corul reuniunii au lipsit de astădată mai multe mărgăritare, reținute parte prin absență, parte prin boală. În legătură cu aceasta cu plăcere am observat că corul a căștigat în vocile femeiești mai multe puteri nouă, care ne îndreptesc la mari pretensiuni. Și pretensiunile noastre se vor implini, căci noile puteri, devoaltă un zel laudabil în interesul reuniunii, care ne ridică vața în ochii streinilor, și ne procură adevărate momente de fericire cu producțiunile ei.

Concertul a reeșit foarte bine și noi felicităm din inimă pre domnul Dima și bravul cor pentru momentele plăcute, ce ni-au procurat și cu această ocaziune.

În special dăm cuvântul altora.

„Siebenbürgisch Deutsches Tageblatt“ în numărul dela 5 Ianuarie 1885 scrie:

„Concertul reuniunii române de cântări din Sibiu.“ Această reuniune, care există de abia vre-o câțiva ani este o foarte considerabilă instituțiune culturală între concetățenii nostri români. Basată pe temelie națională, reuniunea nisuește cu seriozitate și succes spre finta frumoasă sub o conducere pricepătoare, cultivând cea mai bună musică clasică, nobilizând astfel simțământ și gust. Două lucruri se cer spre a putea ajunge la rezultat: inteligență iubitoare de cultură pe lângă o silință serioasă și conducere conscie de sine. Reuniunea dispune de ambele aceste cerințe, dovadă strălucită (rühmliches Zeugnis) concertul arangiat Sâmbătă seara în sala dela Musikverein.

Punctul principal zace în frumoasele prestațiuni ale corului disciplinat cu multă paciență. Corul micșt a cântat din Anotimpurile de Haydn: Vin mai curând o primăvară; terțetul ingerilor, (dna Moga, dna Agnes Brote și dna Crișianu), corul: Domnul veghiază în Israel din oratoriul de Mendelssohn „Ilie“, două cântări religioase de Schubert cu acompaniare de piano (Doamna George Dima). De oarece corul dispune de voci frumoase și mai cu seamă în Soprani și Bass, și în esecutare pricepe a exprima cu precisiune variatele dispozițiuni și sentimente, omul a putut gusta neturburată plăcere musicală, cu atât mai vârtos, cu cât și puterile solo erau la înălțimea misiunii lor. Afară de fantasia

pe pianoforte de Thalberg după motive din opera lui Bellini „La straniera“ esecutată cu dexteritate și succes a pășit încă separat ca solist un tinăr basist (învățătoriu Popa), care în melodioasa cântare „Nor de vijelie“ de Humpel a desvoltat o voce simpatică cultivabilă și melodioasă.

Cu farmecul unui colorit esprez original — și prin aceasta cu deosebire interesant — s'a esecutat în mod excellent la capella „Irmosul Rosaliilor“ compus pentru cor micșt și quartet solo de dirigentul reuniunii, domnul George Dima luând de basă un motiv („musikalischer Gedanken“) după ritul greco-oriental (musikalischer Rhythmus), melodică și armonioasă de tot nimerită o compozițiune bisericească pentru 4 voci, plină de adevărată inspirațiune, care, bine esecutată, trebuie să facă deosebit efect. „Irmosul Rosaliilor“ se alătură cu demnitate la compozițiile anterioare de caracter național ale domnului Dima, și este fără îndoială un mărgăritar al cântărilor bisericeii gr. or.

Felicităm din inimă pre talentul compositor și brava lui reuniune.

Diariul din loc „Tribuna“ în numărul dela 25 Decembrie a. c. scrie:

Intr'un timp când publicul din Sibiu geme sub abundența producțiunilor musicale, reuniunea română de cântări și-a anunțat al doilea concert ordinar pentru acest an. Poate și din această cauză sala dela „Musikverein,“ unde se țin concertele reuniunii, numai cu anevoie s'a umplut alaltăseară. Publicul român din Sibiu nu este numeros, publicul român musical este chiar mic, cu toate aceste sala dela „Musikverein“ ar putea fi la concertele reuniunii îndesuită de public, dacă o seamă de oameni n'ar preferi a escela prin absența lor, nu numai aici, ci aproape la toate întreprinderile naționale. Musica nobilizează pe om; așa dară chiar și din punct de vedere egoistic cercetarea concertelor din partea acelei seamă de oameni ar fi recomandabilă.

Programul concertului din 22 l. c. a avut un timbru hotărât religios, rugăciune și oratoriu. Irmosul Rosaliilor, o compozițiune nouă a artistului Dima, este de o frumșeță rară, după părerea noastră, cel mai reușit op al compositorului pe terenul musicii bisericești. Esecutarea n'a adus la deplina sa valoare frumșețile compozițiunii. Corurile s'au ținut binisor, ba în unele părți au cântat foarte bine, dar solurile (sopran dna Moga, alt d-șoara Drexler, tenor dl I. Popescu, bas al I. Popa) cu deosebire cele bărbătești nu erau totdeauna în conglăsiune cu sine și corul; partiile de altcum nu sunt lipsite de greutate pentru diletanți. Terțetul și corul din oratoriul „Ilie“ de Mendelssohn, trebuie să-l declarăm de punctul cel mai reușit al programei; terțetul (d-na Crișan primul sopran, d-na Moga al doilea sopran și d-na Agnes Brote alt), cântat la capella, a fost de o admirabilă frumșeță: curat în intonațiune, precis, esact și cu mult simțământ; damele soliste a dat o eclatanță dovadă despre perseveranța în intonațiunea curată, căci acordul clavierului, prin care se introduce corul, ce urmează după terțet, n'a diferit nici un fir de păr de acordul final terțetului. Corul, care până aci ni se pără mai timid decât de altă dată, a pășit și el cu toată energia, îmbărbătat poate prin succesul splendid al terțetului, și avem o adevărată mulțămire sufletească recunoscând corul nostru în harnicia sa deslăudată. În rugăciunea lui Schubert atât solurile (sopran dna Moga, alt dna Agnes Brote și bas I. Popa), cât și corul au rămas pe calea apucată și au reușit cu onoare. Corul drăgălaș (corul țeranilor și al nevestelor) din oratoriul lui Haydn „Anotimpurile“ reuniunea de cântări îl mai produsese în unele din concertele ei prime, dar nu ne demem la asemănări căci reuniunea de atunci nu permitea asemenea cu reuniunea de acum. Corul a fost bine esecutat deși în unele pasage timiditatea a cauzat la sopranele prime și la tenorii unele tonuri aspre.

Pentru partea acompaniării a acestor patru puncte din program a îngrijit de astădată dna Dima. Domnia-Sa este cunoscută publicului român ca cunoaște pianistă, și acum este destul de greu, al acompaniării și suntem sigur că o parte bună a aplauselor meritate a fost la adresa dnei Dima. De aici încolo având de soț pe cel mai eseculent music al Românilor vom trebui să măsurăm prestațiunilor musicale ale dnei Dima cu altă măsură.

Dșoara Claudia Oltean din Craiova ne-a delectat cu producerea pe piano a unor părți din o fantasia (Thalberg) despre motive din opera lui Bellini „la straniera.“ Piesa, ca toate fantasiile de acest soi, este un conglomerat de greutate tehnice: scadențe, trilere, arpagii, scale cromatice etc., — un artificiu brillant! Dșoara Oltean a învins cu ușurătate greutatețile, a dovedit o dexteritate în degete, neobișnuită la diletanți, un ton frumos, și dacă toate acest se vor împreuna cu o scoală bună, dșoara Oltean este pe calea cea mai bună a deveni artistă.

Basistul Isaia Popa a cântat cu vocea sa plăcută două cântece; cunoscutul nor de vijelie dela Humpel și „pax vobiscum“ dela Schubert.

Norul de vijelie, care l-am audit cântat cu altă ocaziune și de dl G. Dima, pe noi nici când nu ne-a încălțit, ear frumosul cântec al lui Schubert dl Popa l'a esecutat bine, cu voce plină și curată, dar noue ni s'a părut, că nu cu destul simțământ.

Publicul mulțămitoriu a aplaudat toate piesele: în urma aplauselor prelungite după irmos, di Dima a trebuit să pună la o parte modestia sa cu totul nejustificată, și se apară înaintea publicului. Fie și aceasta o parte din mulțămirile cu care publicul român datorește, neosebitului dirigent al reuniunii și excelentului compositor. x.

Mulțămită publică.

Domnul Sabin Piso jun. a binevoit a dona pentru scoala română de fetețe din Sibiu o colecțiune de minerale foarte frumoasă și prețioasă.

Pentru acest frumos dar comitetul Reuniunii femeilor române din Sibiu îi exprimă mulțămită pe calea aceasta.

Sibiu 28 Decembre, 1884.

Maria Cosma,
presidentă.

Anastasia Toma,
secretariu.

Mulțămită publică.

Domnul Lukas Paica, oficial militar de casă în Mostar a binevoit a cumpăra 8 losuri dela loteria arangiată de Reuniunea femeilor române din Sibiu, și ale dona tot acestei reuniuni.

Pentru acest dar comitetul Reuniunii îi exprimă mulțămită pe calea aceasta.

Sibiu, 28 Decembre, 1884.

Maria Cosma,
presidentă.

Anastasia Toma,
secretariu.

Varietăți.

* (Sărbare scolară.) Elevele dela scoala română de fetețe din Sibiu au dat a doua zi de crăciun o mică reprezentare în edificiul scoalei.

Un public numeros aproape întregă inteligența din Sibiu a luat parte la sărbarea aceasta a fetelor.

S'au declamat frumos mai multe poesii și s'a reproduș cu multă inteligență piesa domnului V. A. Ureche „Copii cu minți.”

Publicul a fost surprins de progresele elevelor dela aceasta scoală, și Escelenția Sa Domnul Archiepiscop și Metropolit Miron Romanul a dat expresie adevăratelor sentimente ale publicului felicitând pre Domnișoara Eleonora Tănăsescu și micile eleve pentru progresul uimitoriu dovedit în timp atât de scurt.

* (Societatea academică „România-Jună”) în ședința sa din 2 Ianuarie a. c. s'a constituit pe anul administrativ 1885 în modul următoriu:

Președinte: stud. med. Mihail Vișnevschi; vicepreședinte: stud. jur. Stefan Petroviciu; secretari: stud. philos. Petru Span, stud. jur. Ioan Mavrocordat; cassar: stud. med. Gavriil Dobrea; controlor: stud. med. Iuliu Grecu; bibliotecar stud. med. Aureliu Grigorovici.

În comisia literară s'au ales următorii: stud. med. Iuliu I. Mera, stud. phil. Ilie Gherghel, stud. philos. George Coman, stud. techn. Aurel Diacon, stud. med. Alesandru Pop; iar în comisia revădețoare următorii: stud. med. Iosif Turcu, stud. med. Ioan Negrean, stud. med. Chiriac Teochari.

* (Prelegere publică.) Duminecă în 30 Decembré (11 Ian. 1885.) va prelege la 5 oare după amiază în localitățile casinei române profesorul Dr. Ioan Crișan despre tema: „Ce se mai așteaptă dela femeia română inteligentă pe lângă împlinirea ch mării speciale?”

Bilete de intrare cu prețul de 20 cr. de persoană, și pentru studenți pe jumătate, se vor căpăta în ziua de prelegere s'ara la casă.

Comitetul arangiator.

* (Cremațiunea în Austria.) Un proiect de lege asupra cremațiunei (arderea cadavrelor) s'a depus la parlamentul austriac. Principalele dispoziții ale acestei legi sunt următoarele: Cremațiunea nu poate avea loc de cât după autorizarea specială a autorităților, și dacă persoana care a murit a lăsat vorbă prin scris, sau dacă, în fața altora a arătat această dorință. În lipsa unei asemenea decla-

rații, cremațiunea mai poate avea loc și dacă persoanele însărcinate de a executa ultimele voințe ale repausatului, o cer anume. Cremațiunea nu e autorizată de cât dacă nu există nici o bănuială asupra cauzelor morții persoanei care a murit. Ea nu se poate face de cât după 48 de oare dela moarte, afară de cazul când autoritatea cr de că e bine astfel sau când e epidemie. Cremațiunea nu poate în nici un cas, să modifice sau să impedece exercitarea riturilor. Trupul poate fi ars cu sicriul sau fără densus, dacă autoritatea sanitară nu cede vre un inconvenient. În acest cas din urmă, sicriul trebuie să fie ars pe rmă, cenușa adunată în urne se dă rudelor repausatului sau păstrate în sale anume pregătite pentru aceasta pe lângă cimiterie. Urnele vor avea inscripția numelui și pronumelui celui mort. Urnele vor fi distruse după două-deci de ani și cenușa îngropată în cimitir, numai de nu o ar reclama rudela.

— D. Sevinarponi, fost duhovnic al lui Victor Emanuel, a poruncit în testamentul seu ca trupul să i fie ars. Aceasta e a 44-a cremațiune care va avea loc la Roma.

Rhododendron.

Mai nou.

La alegerea de protopresbiter în tractul Târnavei mici Nicolau Todoranu, paroch în Corghidul mare a întrunit 36 de voturi, Iosif Goga, paroch în Reșinari 6. Boniamin Almășianu 4 voturi.

Bursa de Viena și Pesta.

Din 8 Ianuarie n. 1885

	Viena	B-pesto
Renta de aur ung. de 6%	123.20	122.75
Renta de aur ung. de 4%	96.15	96.05
Renta de aur austriacă	104.75	104.25
Renta ung. de hârtie.	81.90	81.80
Galbin	5.80	5.76
Napoleon	9.77 ¹ / ₂	9.76
London (pe polița de trei luni)	123.70	123.50

Nr. 439. [962] 2-3

CONCURS

Devenind vacantă parochia gr. or. din Ribicioara de jos de clasa III. protopresbiteratul Zărnăului, se escrie prin aceasta concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român.”

Emolumentele sunt:

Dela 94 familii câte o jumătate ferdela (10 cupe) cucuruz sfărmit precum și venitele stolare paroahiale staverite în șnodul parochial din 7 Ianuarie 1880, cari emolumente dau suma anuală de 260 fl. v. a.

Doritorii de a compete la această parochie au de a-și așterne subscrișului suplicile lor în termenul mai sus arătat instruite conform statului organic și regulumentului pentru parochii din 1878.

Brad în 28 Octombrie 1884.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Vasiliu Damian,
ppresb.

Nr. 643. [966] 1-3

Edict.

Stana Trufășilă din Măgură, protopresbiteratul Branului, carea părăsit pe bărbatul seu Bucur Coca de 8 ani fără a i-se ști ubicațiunea, se citează prin aceasta a se presenta înaintea subsemnatului for matrimonial în termen de 3 luni dela prima publicare a acestui edict; căci la din contră procesul divorțial încaminat se va decide și în absența ei.

Zărnești, 19 Decembre, 1884.

Oficiul ppresbiteral al tractului Branului.

Traian Mețian,
adm. ppresb.

Nr. 643. [965] 1-3

Edict.

Ioan N. Prahovean din Tohanul nou, protopresbiteratul Branului, carele de 7 ani a părăsit pe soția sa Floarea N. Drăgănel fără a i-se ști ubicațiunea lui, se citează prin aceasta a se pre-

senta înaintea subsemnatului for matrimonial în termen de 3 luni dela prima publicare a acestui edict; căci la din contră procesul încaminat de soția sa, se vadece și în absența lui.

Zărnești, 20 Decembre, 1884.

Oficiul ppresbiteral al tractului Branului.

Traian Mețian,
dm. ppresb.

Nr. 417. [957] 3-3

Edict.

În urma încuviințării Preavenabilului consistoriu archidieceșan dto 17 Iuliu a. c. Nr. 1884 B. se provoacă Ioan Stirecin Morariu gr. or. din Seliște, care de 7 ani și au părăsit cu necredință pre leginita sa soție Parachiva Stirecin n. Ioaneș Milea tot din Seliște, fără a se ști ubicațiunea lui, a se presenta în termen de 3 luni de zile dela prima publicare a acestui edict, căci la din contră procesul încaminat de soția sa se va pertracta și în absența lui.

Seliște, 11 Decembre, 1884.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Seliștei.

Dr. Nicolae Maier,
protopresbiter.

Nr. 514 [964] 1-1

Publicațiune.

Ioan Sârbu din Trapold, protopresbiteratul Sighișoarei, fiind despărțit de pribegita lui muiere Ana Fleșariu din Cloasterf, protopresbiteratul Cohalmului, prin sentința Ven. Consistoriu archid. din 13 Novembre a. c. Nr. 4025 B., aceasta se aduce la cunoștința publică în sensul §. 124. din procedura matrimonială.

Cohalm în 13 Decembre 1884.

Oficiul ppresb. gr. or. al Cohalmului.

Nicolau Mircea,
adm. prot.

TIPOGRAFIA ARCHIDIECESANĂ în SIBIU.

A eșit de sub presă:

[945] 6

CALENDARIU pe anul comun dela Christos 1885.

Anul al treideci și patruilea.

Prețul unui esemplar legat **30 cr.**, pentru vândători nelegat **23 cr.** v. a. și legat **25 cr.** v. a.

CUPRINSUL:

Calendarul (Julian și gregorian, cu însemnarea exactă a Evangeliilor și glasurilor de peste an). — Pătrarele lunilor. — Genealogia casei domnițoare austriace. — Regenții europeni. — Servișul postal și telegrafic. — Taca de timbru pentru polițe și documente. — Tabela pentru computarea intereselor. — Măsurile nouă și vechi.

Șematismul

bisericii ortodoxe-orientale române din Ungaria și Transilvania cuprindând și protopresbiterii, administratorii protopresbiterali, parochii și învățătorii cu comunele bisericesci din archidieceșă după noua arondare a protopresbiteratelor.

Ierarchii metropolielor învecinate din Austro-Ungaria.

Odată și ađi, (contrast). — Baba, (poveste). — Notițe pentru proci. — Poesii. — Cuvinte bătrânești. — de G. Sima a lui Ion.

Conspectul săptămănilor. — Însemnarea țergurilor.

Administrațiunea tipografiei archidieceșane în Sibiu.

Zambach și Gavora.

Fabrica de vestminte și recuisite bisericesci
de rit catolic și grec.

[928] 10-30

în Budapesta, strada Vațului, Văczi utca Nr. 17.

Felon sau Odăjdii Albe, Stihare, Dalmatice, Baldachin, prapori. Toate feriurile de steaguri, și pentru societăți industriale (și pentru pompieri) co-

vor pe altariu, potiruri, pietohlebni-ca, cădelnițe, pacifical, candelde de altar, policandre pentru biserică, rapide, chivot, cărți de Evangelie etc.

Comande se efectueș prompt. — Obiectele, cari nu vor conveni, se vor schimba cu altele.